

19/11/2008

Το μυστικό του βράχου των κρεμασμένων (1975)

ΕΠΑΝΕΚΔΟΣΗ

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΟΥ ΒΡΑΧΟΥ ΤΩΝ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΩΝ PICNIC AT HANGING ROCK

Σκηνοθεσία: Πίτερ Γουίαρ

Σενάριο: Τζόαν Λίντσι, Κλιφ Γκριν

Ηθοποιοί: Ρέιτσελ Ρόμπερτς, Βίβιαν Γκρέι,
Χέλεν Μορς, Κέρστι Τσάιλντ,
Άννα Λάμπερτ, Ντομινίκ Γκβάρντ,
Κάρεν Ρόμπσον, Ράσελ Μπόνιτ

Χώρα: Αυστραλία (Έγχρωμο)

Διάρκεια: 107'

Διακρίσεις: - Βραβείο Saturn στον Russell Boyd, 1979

- Βραβείο BAFTA στον Russell Boyd
- 4 υποψηφιότητες για βραβεία

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Μια από τις πιο γοητευτικές ταινίες του Πίτερ Γουίαρ, βασισμένη στο ομώνυμο βιβλίο, που εκτός από την αντικειμενική της αξία διαθέτει και τον μύθο πως είναι από τις πρώτες ταινίες του δημιουργού της.

Στην περιοχή του φανταστικού κινηματογράφου, μια παράξενη πρωτότυπη ταινία, που παραμερίζει όλες τις καθιερωμένες μορφοποιήσεις, σύμβολα και μεθόδους ή τεχνάσματα του είδους, για να στραφεί άμεσα στη φύση και το πάντα αδιαπέραστο μυστήριό της. Σ' αντιπαράθεση με την μωρία των κοινωνικών κωδίκων, που φιλοδοξούν να δαμάσουν τη φύση, που αποδείχεται ατιθάσευτη και παντοδύναμη.

Οι μαθήτρίες ενός αριστοκρατικού παρθεναγωγείου, στις αρχές του αιώνα, σε μια πόλη της Αυστραλίας, πηγαίνουν εκδρομή, τη μέρα του Αγίου Βαλεντίνου (ενός αγίου που, στην Καθολική δοξασία συνδέεται με το ζευγάρισμα) στον Κρεμαστό Βράχο, ηφαιστειογενή γεωλογικό σχηματισμό, μ' αλλόκοτη, τρομαχτική όψη. Ακριβώς μεσημέρι (μοιραία ώρα, όπως αλλού τα μεσάνυχτα) τρεις κοπέλες, σαν από εσωτερική παρόρμηση, ξεκινούν για ν' ανέβουν στο βράχο. Όσο προχωρούν, τόσο η μυστηριακή έλξη εντείνεται και διαρκώς ανεβαίνουν, ενώ απαλλάσσονται λίγο - λίγο από τα ρούχα τους, ώσπου χάνονται. Παρόμοια χάνεται και η δασκάλα, που σε λίγο τις ακολουθεί. Μία μόνο θα βρεθεί, παραλογισμένη, όπως κι ο νεαρός που τις αναζητούσε, αλλά ο νεαρός χωρικός που τους βρήκε θα πεθάνει. Παρόμοια θα βρεθεί πεθαμένη και η διευθύντρια του παρθεναγωγείου. Τίποτα δε θα διαφωτίσει το μυστήριο.

Υπενθυμίζουμε ότι η Αυστραλία είναι μια χώρα όπου ο σύγχρονος πολιτισμένος άνθρωπος, βρίσκεται πιο κοντά στην αρχέγονη φύση και την πρωτογονική ψυχή. Αυτόχθονες φυλές με παγανιστικές δοξασίες παραμένουν, και υπάρχουν απέραντες εκτάσεις ερήμων και βουνών, δυσπρόσιτες και ανεξερευνήτες. Η ταινία του Γουέιρ φέρνει και πάλι το σημερινό άνθρωπο σ' ένα αντίκρισμα με το πρωτογονικό αυτό μυστήριο που δεν παύει να διατηρεί μέσα του. Γοητεύει με μια υποβλητική σκηνοθεσία που αξιοποιεί τα τοπία, διαβαθμίζοντας τους χρόνους και τους χρωματικούς τόνους, τις σιωπές και τους ήχους, ρίχνοντας στη φωτεινότητα των νεανικών προσώπων τη σκιά της ανησυχίας και του τρόμου, αντιπαραθέτοντας στην αγνή, ελεύθερη φύση και τη χάρη των νεαρών κοριτσιών την παγερότητα της πουριτανικής αγωγής, που φυλακίζει το σώμα σε κλειστούς γιακάδες, μακριές φούστες, καπέλα, γάντια και κορσέδες.

ΑΝΤ. ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ
ΑΥΓΗ

Πρόκειται για πολύ όμορφη αλλά και ιδιαίτερα "μοναχική" ταινία στην ιστορία του κινηματογράφου. Ακόμη, η πρώτη ταινία από την Αυστραλία που ξεπέρασε τα σύνορα της χώρας (είναι χαρακτηριστικό ότι προβλήθηκε δύο χρόνια αργότερα, το 1977, στην "Αγορά" των Καννών, και εκεί έγινε γνωστή, καθώς η συμμετοχή κάποιας αυστραλέζικης παραγωγής στα επίσημα τμήματα θα ήταν μια παραδοξότητα). Η ταινία βασίστηκε σε ένα μυθιστόρημα της Τζόαν Λίντσεϊ, γραμμένο το 1967. Η ίδια επισημαίνει σε αυτό, και ο Γουέιρ το αποδέχεται στην αρχή της ταινίας, πως πρόκειται για μια αληθινή ιστορία, που συνέβη το 1900. Αργότερα, πολλοί δημοσιογράφοι ερευνήσαν την ιστορία αλλά ποτέ δεν την επαλήθευσαν. Ποια είναι η ιστορία; Τρία κορίτσια και μια νεαρή δασκάλα τους θα εξαφανιστούν κάτω από ενεξήγητες συνθήκες σε μια εκδρομή του συντηρητικού σχολείου τους σε μια βραχώδη τοποθεσία, και ακόμα πιο ανεξήγητα δεν θα βρεθούν ποτέ. Είμαστε στην Αυστραλία, στο γύρισμα του αιώνα, από τον 19ο της βικτωριανής εποχής στον 20ο, στην μοντέρνα εποχή της τεχνολογίας και της βαρβαρότητας των δύο παγκοσμίων πολέμων. Η ταινία "τρυπώνει" ανεπαίσθητα σε αυτό το κρίσιμο μεταίχμιο, χωρίς να υπάρχει "κακός" στο έργο, ούτε εχθροί απέναντι στους οποίους οφείλουμε να αντιπαρατεθούμε. Φοβόμαστε την εξαφάνισή μας, την ανυπαρξία, το κενό, μοιάζει να μας λείπει "Το μυστικό...". Αυτό υποδηλώνει εντέλει με την έλλειψη "κέντρου" η αυστραλέζικη ταινία. Η φύση ανά πάσα στιγμή είναι σε θέση να μας "ενσωματώσει" ξανά, χωρίς να διαταραχθεί καμιά ισορροπία. Από κοντά και η υποκρισία της βικτωριανής εποχής, η καταπίεση του νεανικού ερωτισμού, το παράδοξο και παράλογο της μεταφύτευσης αυτών των ιδανικών σε έναν "πρωτόγονο" τόπο όπως η Αυστραλία.

Κ. ΤΕΡΖΗΣ
ΑΥΓΗ

ΠΗΤΕΡ ΓΟΥΙΕΡ

Γεννήθηκε στις 21 Αυγούστου 1944 στο Σίδνεϊ της Αυστραλίας. Είναι γνωστός για το ότι χρησιμοποιεί κωμικούς ηθοποιούς σε δραματικούς ρόλους. Είναι ένας από τους σκηνοθέτες που έχει προταθεί για Όσκαρ Σκηνοθεσίας πολλές φορές, χωρίς να το έχει κερδίσει.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Homesdale (1971), Three to go (1971), The cars that ate Paris (1974), Picnic at Hanging Rock (1975), The last wave (1977), Gallipoli (1981), The Year of living Dangerously (1982), Witness (1985), The Mosquito Coast (1986), Dead Poets Society (1989), Green card (1990), Fearless (1993), The Truman Show (1998), Master and Commander: The far side of the world (2003)